

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jensen-Sønderup*): Jeg kan begynde med at udtale min Tilfredshed med, at hele Udvalget er enigt i den Foranstaltning, der er foreslaaet, som ogsaa i, at Staten skal yde et saa stort Bidrag til Iværksættelsen af de store Arbejder, som der i saa mange Aar har været kæmpet for at faa udført nede Syd for Ribe. — Jeg kan egentlig ogsaa udtale min Tilfredshed med og min Glæde over, at det ret store Flertal af Udvalget, der holder paa Kammerslusen, har fundet sig foranlediget til i Betænkningen udtrykkeligt at forvare sig imod, at der, derved at man holder paa Kammerslusen, skulde være sagt noget som helst om, at man senere hen vil gaa til at fremhjelpe Ribe By netop ved den bestemte Foranstaltning, som der — det indrømmer jeg gerne — har været stærke Ønsker om i Ribe, nemlig Kanalisering af Aaen og Havneanlæg. Efter at dette er sagt, maa jeg have Lov til at gaa ud fra, at Ønsket om at fastholde Kammerslusen ene og alene er baseret paa at bevare de nuværende Forhold for Ribe, og at Borgere i Ribe ikke have Lov til at underlægge det noget som helst i Retning af, at man bag efter vil give dem Havnen og Kanaliseringen.

Jeg har efter dette ikke nogen større Anledning til at komme dybt ind paa Spørgsmaalet Kammersluse eller ikke Kammersluse. Der er, saa vidt jeg har kunnet opfatte det, i Virkeligheden ikke fremkommet nye Momenter af Betydning siden Sagens første Behandling her i Tinget. Der er ganske vist i Udvalgets Betænkning fremdraget et Spørgsmaal, som ikke var fremme under Behandlingen i Folketinget, i alt Fald ikke i en saadan Grad, at det særlig gjorde sig gældende under Forhandlingerne, og det er Spørgsmaalet om denne Høtransport, som det er oplyst foregaar en vis Del af Sommeren i Aaen. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har meget rigtigt gjort opmærksom paa, at selv om man tager det med i Betragtning, bliver det noget overordentlig kostbart Hø, man paa den Maade faar. Jeg kunde gerne supplere det ærede Medlems Udtalelser med at sige, at Staten kunde staa sig udmærket ved at betale de Folk, der skulde sælge Høet, den Pris, Høet staaar dem i, og saa lade dem lade være med at slaa Høet og spare Udgifterne til at faa det læsset paa Baade o. s. v., og de vilde endda faa Høet betydeligt bedre betalt, end de kunne faa det nu.

Der er dernæst af det ærede 3die Medlem fra 3die Kreds (Tolderlund) i Dag fremsat den Betragtning, som ogsaa er ny for mig — men det kan være min Fejl, at jeg ikke har lagt tilstrækkeligt Mærke til det —, at denne Kammersluse i nogen Grad skulde kunne tjene som en Nødhavn under Storm og uroligt Vejr for de Baade, som ligge udenfor, idet de skulde kunne gaa ind i Kammerslusen og selvfølgelig videre op ad Aaen, hvor der jo, netop som Følge af Slusen, vil være meget roligt Vand. Jeg tror nu, det ærede Medlem tager fejl i den Opfattelse, at man kan tillægge Slusen nogen som helst Betydning i saa Henseende. Naar jeg tænker paa de Forhandlinger, der saavel i Folketinget som navnlig i Folketingsudvalget ere førte vedrørende Forslaget om Bygning af en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster, og den stærke Fremhæven af, hvor umuligt det vilde være for Sejlbåde under Storm at komme igennem den store Gennemsejlingsaabning, som er foreslaaet af Regeringen i Broforslaget — nemlig, saa vidt jeg husker, en Aabning af over 40 m paa hver Side af Svingpillen, medens der her kun bliver en Aabning paa 10 m —, skal jeg ikke nægte, at jeg ikke tillægger dette Moment nogen stor Betydning. Men jeg skal, som sagt, ikke komme dybere ind derpaa, thi de to nye Momenter, som jeg indrømmer det er, veje ikke for mig tilstrækkeligt til at kunne forandre mit Syn paa Sagen.

Naar det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) sagde i sin afsluttende Bemærkning, saa vidt jeg opfattede, at jeg ved Sagens første Behandling havde anbefalet Tinget at udstemme Kammerslusen, maa jeg sige, at det ærede Medlem ikke en Gang har Lov til at sige det. Jeg har gjort opmærksom paa — og det gør jeg nu igen ved anden Behandling —, hvordan min Opfattelse af dette Spørgsmaal er. Jeg har gjort opmærksom paa, at jeg overfor Folketinget har fralagt mig et hvilket som helst Ansvar med Hensyn til de Konsekvenser, som det kunde have, hvis man vedtog Kammerslusen, og jeg vil gøre det samme overfor dette høje Ting og i øvrigt med en vis Sindsro se paa, hvad Tinget maatte beslutte med Hensyn til dette saa meget omstridte Spørgsmaal. Jeg vil gentage, at jeg ikke vil have noget Ansvar udover det, der ligger i at skulle bringe til Udførelse det, som Rigsdagen maatte beslutte.

Jeg indrømmer, at dette høje Ting for saa vidt staaar sikrere, som Udvalgets Flertal